Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

PLICHTEN VAN EEN MOERIED

Mawlana Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani
Donderdag 22 oktober 2026 / 11 Djoemada al-Oewla 1448
Kuala Lumpur, Maleisië

As-Salāmu ʻalaykum wa raḥmatu Llāh. Aʻūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-rajīm *(Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan).* **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** *(In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle).* **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ʻalā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalīna wa l-Ākhirīn** *(En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatsten).* **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ʻAbdu Llāh al-Faʼiz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Madad** *(O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ʻAbdu Llāh al-Faʼiz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Hulp!).* **Ṭarīqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jamʼiyyah** *(Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).*

Alhamdoelillah, we komen bijeen in de nacht van de vrijdag. Vrijdag is een geschenk van Allah ﷻ aan de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam. Een dag begint bij de maghrib van de nacht tot de maghrib van de volgende dag. Voor de vrijdag geldt dat deze begint vanaf de maghrib tot de fadjr van de zaterdag. Allah ﷻ geeft ons een extra dag. Alles wat je doet op de dag van de vrijdag heeft meer waarde in de Goddelijke Aanwezigheid van Allah ʻAzza wa-Djal. Om die reden doen we meestal de Dhikr en de Khatmoe l-Khwajagan op deze nacht of dag. Ook op andere dagen, om het de mensen gemakkelijk te maken. Afhankelijk van ieders omstandigheden, wanneer het voor hen eenvoudig is om de Khatmoe l-Khwajagan en Dhikr bij te wonen. Om die reden doen ze het soms op zaterdag, soms op zondag of maandag. De beste dag blijft natuurlijk de vrijdag, want het is een geschenk van Allah ﷻ aan de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam en aan de Oemma van de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam. We danken Allah ﷻ dat Hij ﷻ ons heeft geschapen als onderdeel van de Oemma van de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam. Het is een grote eer om tot zijn ﷺ Oemma te behoren. Dit is dus ook een geschenk van Allah ﷻ. Het allerbeste wat Allah ﷻ heeft geschapen, gaf Hij ﷻ aan de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam. En de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam deelt dit graag uit met zijn

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

ﷺ Oemma. Hij ﷺ geeft graag. De Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam is de meest vrijgevige. Niet alleen op materieel vlak, hij ﷺ geeft je ook wat het beste voor je is bij elke goede daad. Je moet hier dus zoveel mogelijk van meenemen.

Om deze reden is tariqah de weg om steeds meer te winnen van de geschenken van Allah ﷻ. Je moet verzamelen; je moet aannemen wat Allah ﷻ je geeft. Neem zoveel als je kunt. Alhamdoelillah, we doen dit zonder moeite te voelen. Alhamdoelillah, dat is goed. Bij veel mensen zorgt het ego of de shaytan ervoor dat aanbidding zwaar voelt, of dat ze de Khatm, de Dhikr of de bijeenkomsten waar Allah ﷻ van houdt als een last zien. Ze worden lui. Moe kun je het niet noemen, want tegenwoordig is niemand echt moe. Ze doen veel vermoeiendere dingen en zijn daar nog blij mee ook. Zodra het om aanbidding gaat, worden mensen laks en zeggen ze: "Dat komt later wel." Daarom zeggen we dat ze minimaal één keer per week naar de Khatmoe l-Khwajagan moeten komen. Red je dat niet, kom dan om de twee weken. Lukt dat ook niet, kom dan ten minste één keer per drie weken. Heb je de eerste en tweede week een geldig excuus, dan is dat prima. De derde week moet je er staan. Ik heb dit vaak gehoord van Mawlana Sheikh ʻAbdoellah ad-Daghestani: "Wat is nou een echt excuus om niet naar de Khatmoe l-Khwajagan en de Dhikr te komen?" Hij zei: "Als ze zeggen dat wie hier komt een gouden munt krijgt, en je kunt echt niet komen om die munt op te halen, dan heb je een excuus. Maar als je wel kunt rennen voor die gouden munt, maar niet kunt komen voor de Dhikr, dan telt je excuus niet." Laat je het goud liggen, dan heb je een reden. Ren je achter het goud aan, dan moet je ook naar de Dhikr komen. Zoals we al zeiden: ten minste één keer in de drie weken. Tegenwoordig is er ook een livestream op internet. Is iemand heel erg lui of woont hij heel ver weg, dan kan hij het via het scherm volgen. Zo ben je toch een half uur met Allah ʻAzza wa-Djal, met de bijeenkomst van Dhikr en Khatmoe l-Khwajagan. Doe je dat zelfs niet, tja, wat kunnen we dan nog zeggen. Vandaag de dag is het eenvoudig om mee te kijken. Velen wonen ver van plaatsen waar moslims zijn of ver van plekken waar Dhikr plaatsvindt. Ze kunnen het nu tenminste online volgen. Allah ﷻ geeft hen naar gelang hun intentie om dicht bij Allah ʻAzza wa-Djal en de Profeet ṣallá Llāhu ʻalayhi wa-sallam te blijven.

Dan zijn er natuurlijk de dagelijkse oefeningen, de Awrad. Dit is niet verplicht, maar iedereen in de tariqah moet ze doen voor zover hij kan. Doe tenminste het eerste deel. Als je later de rest kunt doen, mooi. Zo niet, doe het dan de volgende dag. Zelfs tijdens je werk kun je in je hart de stille Dhikr doen, "Allah, Allah, Allah", zonder dat je een tasbih vasthoudt. Dat kan prima. Ons

belangrijkste kenmerk in de Naqshbandi Tariqah is de Dhikr in het hart. Zit je lang in de auto, maak dan Dhikr met je hart. Je hoeft geen tasbih vast te houden om vervolgens een ongeluk te veroorzaken. Je kunt gewoon in jezelf "Allah, Allah" zeggen; dat is goed. Het eerste deel rond je elke dag in vijf minuten af.

Ze zeggen ook dat ze samenkomen voor de Dala'il al-Khayrat. Als je als moerieds bij elkaar kunt komen om de Dala'il al-Khayrat te lezen, doe dat dan. Dat is veel beter dan voor de tv hangen of andere dingen doen. Je kunt samenkomen, met elkaar praten, over het goede spreken en ideeën bedenken om de mensen om je heen te helpen. Doe dat vooral. Lukt dat niet, lees de Dala'il al-Khayrat dan thuis. Het is heel belangrijk. Wie het niet kan lezen, zegt tenminste 100 keer de salawat. Sommige mensen vragen: "Wanneer moeten we dit opzeggen, bij het tahadjjoed-gebed?" Je kunt dit op elk moment in de 24 uur doen. Geen enkel probleem, doe het gewoon. Onze weg is een weg van gemak.

Rabita is ook eenvoudig. Velen vragen naar Rabita. Men zegt meestal dat je het eerst naar rechts moet trekken, dan naar links, omhoog en omlaag, en dat je een half uur bezig bent. En daarna rennen ze weg. Nee, dat is nergens voor nodig. Om Rabita te maken zeg je alleen Bismillah en je bent klaar. Maak het niet zo lang, je hebt ook andere dingen te doen.

Onze weg is alhamdoelillah makkelijk, vol beloningen, vol vreugde en vol barmhartigheid van Allah 'Azza wa-Djal. Er zijn talloze voorbeelden die laten zien hoe eenvoudig het is om de tariqah te volgen. Mensen denken vaak dat de tariqah heel zwaar en vermoeiend is. Dat hoeft helemaal niet. Je kunt op je kantoor aan het werk zijn en beter zijn dan degene die roept: "Ik ben een derwisj", maar die geen verbinding in zijn hart heeft. Je kunt ook rijk zijn terwijl je hart alleen bij Allah ﷻ is en al je werk gericht is op het helpen van anderen. Je kunt alles doen met de intentie om een dienaar van Allah ﷻ te zijn en mensen te dienen. Om Allah ﷻ te dienen, moet je immers de mens dienen. Mawlana Sheikh Nazim vertelde dit verhaal over Sayyidina Ibrahim 'alayhi s-salam heel vaak. Op een dag zei Sayyidina Ibrahim 'alayhi s-salam: "Ik ga Allah 'Azza wa-Djal uitnodigen voor het eten." SoebhanAllah, hij is een Profeet en hij weet beter, maar hij deed dit om ons een les te leren. Hij zat te wachten tot er een man voorbijkwam. Deze man was een vuuraanbidder, een madjoesi. Sayyidina Ibrahim 'alayhi s-salam stuurde hem weg en zei: "Je kunt gaan. Ik wacht op iemand die belangrijker is." Hij bleef maar wachten, maar er kwam

niemand. Toen zei hij: "O Allah ‘Azza wa-Djal!" Allah ﷻ zei: "Ik stuurde je een man voor het eten. Je ontving hem niet. Je nodigt Mij uit, maar Ik eet of drink niet. Ik stuurde je iemand en jij zette hem op straat. Ga hem snel zoeken en nodig hem alsnog uit." Hij rende naar buiten, op zoek naar de man. Hij vond hem. De man zei: "Wat is dit nou? Eerst stuur je me weg en nu kom je me terughalen. Wat ben je aan het doen?" Hij zei: "Allah ‘Azza wa-Djal heeft mij speciaal gestuurd om jou op te halen. Hij sprak mij erop aan dat ik je niet binnenliet. Daarom ben ik achter je aan gerend." Toen de man dit hoorde, werd hij moslim. Hij liet zijn oude geloof achter zich en werd moslim.

Daarom doen we alles wat we doen voor Allah ﷻ. Door de mens te dienen, dienen we Allah ‘Azza wa-Djal. Dit is essentieel. Zo zit onze weg in elkaar. Mensen helpen puur en alleen voor Allah ﷻ, in sha’a Allah. Moge Allah ﷻ ons helpen om alles voor Hem ﷻ te doen, zonder dat ons ego ons in de weg zit. Moge Allah ﷻ ons bijstaan. Praten hierover is makkelijk, maar het doen valt vaak niet mee. We vragen hulp aan Allah ﷻ en Allah ﷻ helpt ons, in sha’a Allah.

Wa min Allahi t-Tawfiq. Al-Fatiha.